

РЕШЕНИЕ

№ 20922

гр. София, 23.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 26.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **2642** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал. 2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) във вр. с чл. 145 - чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод на жалба, подадена от К. Р. К. чрез адв. И. Ц. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № 588/20.02.2024г. , издадена от Е. К. А. - мл. автоконтрольор в отдел "ПП" СДВР, с която спрямо жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка "временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца", с правно основание чл. 172, ал. 2, т. 3 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Жалбоподателят, чрез процесуалния си представител, твърди, че наложената ПАМ е незаконосъобразна, постановена при неспазване на материалноправните и процесуалноправните норми, при липса на необходими реквизити. Счита, че в ПАМ се съдържат два различни регистрационни номера на МПС, което нарушава правото му на защита и затруднява санкционираното лице да разбере на кое точно МПС се прекратява регистрацията. Моли съда да отмени наложената ПАМ.

В хода на съдебното производство жалбоподателят редовно призован, се представлява от адв. Ц.. Същият поддържа жалбата, счита нарушението за недоказано, моли за отмяна на ПАМ и претендира разноски в минимален размер.

Ответникът - Е. К. А. – мл. автоконтрольор към СДВР, отдел „ПП“ редовно призован, не се явява и не се представлява.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Предмет на обжалване в настоящото производство е приложената чрез индивидуален административен акт на длъжностно лице - Е. К. А. – полицейски инспектор към СДВР, отдел "ПП" към СДВР спрямо жалбоподателя ПАМ - "временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца", тъй като на 20.02.2024 г. в 00:15 часа в [населено място] по [улица] при направена проверка преди кръстовището с [улица] е установено, че К. Р. К., управлява личното си МПС, Б. 530Д, с рег. [рег.номер на МПС], след употребата на наркотични вещества. Това обстоятелство е установено от извършената на водача проверка с техническо средство Д. Т. 5000, което е отчело положителен резултат за метамфетамин. Контролните органи са издали талон за медицинско изследване № 113944 за ВМА. На К. К. е издаден Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия ГА № 1143281 от 20.02.2024 г. Същият е подписан от К., като е посочено, че няма възражения.

Въз основа на АУАН и на основание чл. 22 от ЗАНН е издадена процесната заповед, с която е отнето СУМПС на водача до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца. На датата на установяване на административното нарушение и съставянето на Акт за установяване на административно нарушение са иззети СУМПС, контролен талон и 2 бр. табели на лекия автомобил.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства по делото представените с административната преписка писмени документи. По искане на жалбоподателя са събрани и приети по делото Съдебно - химическа /токсикологична/ експертиза, изготвена от ВМА. Приобщено по настоящото производство е и Постановление № 3678/09.05.2024 г. за прекратяване на досъдебно производство № 291/2024 по описа на СРП, относно същото деяние.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 от АПК срок, видно от входящия номер на подадената пред Административен съд - София град жалба, от надлежна страна - адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима. Това задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

Съдът намира за нужно да отбележи, че жалбата е насочена срещу ЗППАМ № 588/20.02.2024г., но аргументите в нея се отнасят за друга ЗПАМ, а именно ЗППАМ №589/20.02.2024г., която е предмет на разглеждане по друго административно производство, констатирано от съда при извършена служебна проверка. Независимо от това обстоятелство, при ясно формиран петитум, то съдът следва да разгледа жалбата по същество.

Оспорената заповед за налагане на ПАМ е издадена от компетентен орган. Това обстоятелство се установява от приетата по делото, като доказателство, Заповед № 513з - 9944 от 19.12.2018 г. на директора на СДВР относно преназначаването на длъжностното лице Е. А., Заповед № 513з-6400/07.07.2023 г., с която са определени служителите на СДВР, които могат да налагат ПАМ по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, б. "а" и т. 6 от ЗДвП, Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи, с която са определени структурите на МВР, които да осъществяват контрол по ЗДвП. Обжалваният акт е издаден в предвидената в чл. 59, ал. 1 от АПК писмена

форма, при наличие на всички изискуеми реквизити. В същата са посочени фактическите обстоятелства, възприети от органа, поради което съдът намира, че заповедта е мотивирана. Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, но е налице неправилно приложение на материалния закон.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя за наличие на два различни регистрационни номера на МПС в ЗППАМ и нарушено право на защита на санкционираното лице, тъй като правилно е отразен регистрационният номер на автомобила рег. [рег.номер на МПС] , а[ЕИК] е номера на СУМПС на водача, както в АУАН-а, издаден относно процесното деяние, така и в ЗППАМ. В този смисъл изводът за твърдяно нарушение не се споделя от настоящата инстанция. С оспорената заповед е наложено временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 18м., по която именно мярка не са изложени аргументи в жалбата.

За принудителните административни мерки (ПАМ) има уредба в нормата на чл. 22 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Според нея за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат ПАМ. Според чл. 171, ал. 1 от ЗДвП, ПАМ се прилагат за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения. Предпоставка за издаването на заповед с правно основание по различните състави на чл. 171 от ЗДвП е извършено от водача на МПС административно нарушение, предвидено в хипотезата на същата, което се установява с АУАН, съставен от компетентните длъжностни лица по реда на ЗАНН. Съгласно чл. 171, т. 1, буква "б. " от ЗДвП, принудителната административна мярка "временно отнемане на СУМПС" се налага на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца".

В конкретния случай, видно от фактическото описание на административното нарушение в оспорената заповед, административният орган е приел, че е налице управление на МПС след употребата на наркотични вещества на база направеното изследване с полеви тест D. T. 5000, преди изготвянето на С. на база издадения на оспорвания талон за медицинско изследване.

От данните по делото се установява, че по отношение на водача К. К. е образуваното наказателно производство, тъй като са констатирани данни за извършено престъпление по чл. 343б, ал. 3 от НК и материалите са изпратени в СРП. По делото е представена и приета С., която установява липса на наличие на алкохол и наркотични вещества или техни аналози в кръвта и урината на оспорвания.

Следователно, въпреки че в оспорената заповед правилно е квалифицирано неправомерно поведение на водача на МПС и съответствието му като основание по

чл. 171, т. 1, б. "б. " от ЗДВП за издаване на заповед за ПАМ към датата на нейното постановяване, то същата е материално незаконосъобразна предвид обстоятелството, че не съответства на доказателствата по делото, които сочат липса на извършено нарушение. Оспорената заповед е издадена преди излизане на С., изготвена на базата на Талон за изследване № 113944, което доказателствено средство неоспоримо установява липсата на извършено от К. К. нарушение. В случая медицинското изследване на кръвта на жалбоподателя опровергава резултата на полевия тест, поради което последният не следва да се взема предвид.

По изложените съображения жалбата на К. К. е основателна и следва да се уважи, а оспорената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № 588/20.02.2024г. , издадена от Е. К. А. - мл. автоконтрольор в отдел "ПП" СДВР - да се отмени като неправилна и незаконосъобразна.

При този изход на спора трябва да се уважи и направеното искане от оспорващия и да му се присъдят разноски. Предвид направеното искане за възнаграждение по реда на чл. 38 ал.2 от ЗА от страна на процесуалния представител на жалбоподателя, съдът намира, че следва да приложи разпоредбата на чл. 8 ал.2 т.3 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 за минималните размери на адвокатските възнаграждения и да определи 750 лв. възнаграждение за адвокатска защита и 10 лв. държавна такса, общо 760лв. Воден от горното и на основание чл. 172 АПК, Административен съд-София - град, Трето отделение, 62 - ри състав, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалбата на К. Р. К. Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № 588/20.02.2024г. , издадена от Е. К. А. - мл. автоконтрольор в отдел "ПП" СДВР.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на адв. И. Ц. сторените съдебно деловодни разноски в размер на 760, 00 (седемстотин и шестдесет) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, на основание чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата.

Съдия: